

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/168/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7712215303
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Duditš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7712215303.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Duditša a sudkýň Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Evy Feťkovej, v právnej veci žalobcu : J. R..K..S., R. R. Y. L., J. Č.. XX, IČO: XX XXX XXX, zast. O. J., R..K..S., R. R. Y. L., D.R. X, proti žalovanej: R. K., za ktorú koná H. R. R., R. R. Y. L., Ž. X. XX, v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce č.k. 12C 67/2012-111 zo dňa 8.10.2013, proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce č.k. 12C 67/2012-17 zo dňa 19.12.2012 a uzneseniu Okresného súdu Michalovce č.k. 12C 67/2012-132 zo dňa 23.1.2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

P o t v r d z u j e uznesenie č.k. 12C/67/2012-17zo dňa 19.12.2012.

Z r u š u j e uznesenie č.k. 12C/67/2012-132 zo dňa 23.1.2014.

o d ō v o d n e n i e :

Okresný súd Michalovce (ďalej len súd prvého stupňa alebo len súd) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu a návrh na prerušenie konania.

Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Michalovce. Uviedol, že oprávnený navrhol vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. 9171709 dlžníkom R. F.S. X.. X.X.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo Ex 14053/2010 a pod týmto číslom požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Okresný súd v Michalovciach ale nerozhodol o udelení poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote a to v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Žalobcovi ako poškodenému vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Vynaložená suma by nezaťažila žalobcu ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o udelení poverenia na vykonanie exekúcie by dodržal zákonom stanovenú dobu. Uviedol, že ďalšou žalobou, ktorej bola pridelená sp.zn. 12C 71/2012 požadoval taktiež náhradu škody a nemajetkovej ujmy z rovnakého dôvodu aj keď dodal, že pre obavy o právny taktický osud pohľadávky podal súdu aj návrh na zmenu exekútora, o ktorej malo byť súdom rozhodnuté taktiež v zákonnej lehote s odkazom na ust. § 44 ods. 1 Exekučného poriadku (ďalej len EP) a § 44 ods. 8 EP platného od 1.12.2006 a § 44 ods. 7 EP platného od 1.9.2005.

Na základe rovnakých dôvodov ako vo veci sp.zn. 12C 71/2012 i vo veciach sp.zn. 12C 72/2012, 12C 80/2012, 12C 84/2012, 12C 87/2012, 12C 95/2012, 12C 101/2012, 12C 102/2012, 12C 103/2012, 12C108/2012, 12C 110/2012, 12C 112/2012, 12C 114/2012, 12C 86/2012 žalobca požadoval rovnaké nároky na náhradu škody, avšak rôzne nároky na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, vrátane trov konania, pričom v odôvodnení rozsudku ich konkrétne špecifikoval.

Uznesením Okresného súdu Michalovce zo dňa 10.10.2012 boli veci pod sp.zn. 12C/67/2012, 12C/71/2012, 12C/72/2012, 12C/112/2012, 12C/110/2012, 12C/ 108/2012, 12C/101/2012, 12C/102/2012, 12C/103/2012, 12C/95/2012, 12C/87/2012, 12C/84/2012, 12C/80/2012, 12C/114/2012, 12C/86/2012 spojené do spoločného konania tak, že spoločné konanie bude vedené pod sp.zn. 12C/67/2012. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2012.

Žalovaný so žalobou nesúhlasil a poukazoval na zmätočnosť podania žalobcu, keďže v žalobe sa vyskytujú nedostatky v označení povinných a žalobca celú dôkaznú povinnosť prenáša na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno má znášať sám, s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR II.ÚS 211/2012.

Súd prvého stupňa na základe údajov uvedených v žalobe skúmal, či žalobcom uvedeným spôsobom došlo k nesprávnemu úradnému postupu súdu v exekučných veciach, ktoré v žalobách označil. Vo veci sp.zn. 12C 67/2012 bolo zistené, že po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelil registráciu exekučnej veci pod číslom konania EX 14053/2010. Nad rámec svojich povinností súd vykonal šetrenie tzv. lustráciou v registri za účelom stotožnenia spisovej značky exekútora so súdnym spisom registra Er. Porovnaním ale nezistil žiadnu totožnosť. Takto postupoval aj v ďalších uvádzaných súdnych konaniach. Zistené skutočnosti boli na pojednávaní konanom dňa 17.9.2013 oboznámené. Z takto vykonaného dokazovania dospel súd prvého stupňa k záveru, že k nesprávnemu úradnému postupu Okresného súdu Michalovce v žalobcom označených exekučných konaniach nemohlo dôjsť, lebo takéto konania na okresnom súde neprebíhali. Tým, že došlo k vylúčeniu skutočnosti zakladajúcich nesprávny úradný postup súdu, nemohla žalobcovi vzniknúť ani žiadna škoda a nemajetková ujma. Súd prvého stupňa preto nemal inú možnosť, ako takto uplatnené nároky v celom rozsahu zamietnuť.

Návrhom doručeným súdu prvého stupňa počas konania žalobca zároveň požadoval, aby konanie v tejto veci bolo prerušené až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd, ktorého dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia Krajského súdu o nevyhlásení sudcu v konaní. S odkazom na ustanovenia § 109 ods. 2 písm.b/, c/ O.s.p. a čl. 141 ods. 1 Ústavy SR, § 144 ods. 1 Ústavy SR ale podľa súdu prvého stupňa jasne vyplýva, že sudca pri rozhodovaní zohľadňuje jedine zákon, ústavu a príslušnú medzinárodnú zmluvu. Tieto atribúty rozhodovacej činnosti tak nemajú nič spoločne s údajnou ekonomickou závislosťou sudcu, či pomerom konajúceho sudcu k veci. Dodal, že konajúci sudca v označených exekučných veciach nerozhodoval a nekonal. Preto tvrdenia žalobcu obsiahnuté v sťažnosti Ústavného súdu SR o nesprávnosti rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, ktorý nevyhlásil konajúceho sudcu, či ostatných sudcov prvostupňového súdu sú nesprávne. Dodal, že súd je v tomto konaní oprávnený otázku ústavného súladu rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach riešiť v rámci predbežnej otázky a to podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.. Nejedná sa o prípad podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p., keďže toto ustanovenie má na mysli riešenie otázok v zmysle § 135 ods. 1 O.s.p., čo nie je pre tento prípad. Preto súd prvého stupňa návrh na prerušenie konania zamietol.

Vzhľadom k tomu, že žalobca v konaní nemal úspech a žalovaný náhradu trov konania priznať nenavrhol, v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. o trovách úspešného žalovaného súd prvého stupňa nerozhodoval.

Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Uviedol odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ O.s.p. § 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/ a f/ O.s.p.. Navrhoval zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vytýkal súdu, že prejednal vec v jeho neprítomnosti, hoci pre to neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p.. Uviedol, že požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil listiny spájané s označenými dôvodmi. Pokiaľ súd prejednal za týchto okolností vec v jeho neprítomnosti, odňal mu tým právo konať pred súdom. Namietal ďalej, že vo veci rozhodol vylúčený sudca. Meritórne rozhodnutie

vo veci neprichádzalo do úvahy aj preto, že súd v konaní podľa ust. § 15 O.s.p. môže zatiaľ urobiť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad, s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 17.10.2012 sp.zn. 11NcC 46/2012-24 ako aj ďalšie, ktoré bližšie necitoval. Podotkol, že nedostatok nestrannosti sudcu je súčasťou pojmu zákonný sudca podľa článku 48 ods. 1 vety prvej Ústavy Slovenskej republiky (III. ÚS 16/2000), s odkazom na ďalšie citované rozhodnutia Ústavného súdu SR. Podotkol, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. a on podal proti tomuto rozhodnutiu odvolanie, pričom v čase podania odvolania o zamietnutí žaloby, nebolo ešte právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Dôsledkom správania súdu prvého stupňa, keďže predbehol vydaním meritórneho rozhodnutia účinky právoplatného rozhodnutia o prerušení konania z dôvodu rozhodnutia o otázke nestrannosti sudcu, zakladajú porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu, osobitne mária jeho možnosť konať pred súdom. Meritórne rozhodnutie súdu prvého stupňa je tak prinajmenšom predčasné. K vedeniu konania v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. dodal, že vo svojej žiadosti o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania uviedol, že trvá na svojej osobnej účasti, taktiež na osobnej účasti jeho právneho zástupcu na pojednávaní. Nakoľko súd vo veci na tomto pojednávaní meritórne rozhodol, nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Tak došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti a k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazom a prednesov a nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Odkazoval na konštantnú judikatúru ECtHR. K označeným exekučným konaniam uviedol, že súd v odôvodnení svojho rozhodnutia na základe úradného záznamu zo dňa 2.10.2012 (čl. 7 spisu) dospel k záveru, že žalobcom označené exekučné konania, ktoré boli identifikované jeho účastníkmi, číslom poverenia, spisovou značkou súdneho exekútora a číslom zmluvy o úvere, sa na Okresnom súde Michalovce nevedú. To ale nie je pravda, nakoľko nie je známe z akého zdroja boli použité údaje do úradného záznamu. Žalobcovi sa podarilo získať prvú stranu rozhodnutia Okresného súdu Michalovce v exekučnej veci vedenej v prospech žalobcu ako oprávneného a v neprospech povinnej C. V., nar. X.XX.XXXX, číslo zmluvy o úvere XXXXXXXX, číslo poverenia XXXXXXXXXXXX a na tomto uznesení je riadne uvedená spisová značka Okresného súdu Michalovce 11Er 65/2007. Z tohto je zrejmé a preukázané, že súd prvého stupňa vedie konanie, ktoré žalobca jednoznačne a nezameniteľne identifikoval vo svojej žalobe, a aj keď žalobca k odvolaniu priložil len jedno takéto rozhodnutie, je isté, že rovnaké skutkové okolnosti sú dané vo všetkých veciach, označených v napadnutom rozhodnutí. Tak súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým záverom a zároveň nevykonal navrhnuté dokazovanie. Nesúhlasil so záverom súdu prvého stupňa, že žalobca na súd preniesol dôkazné bremeno. Dodal, že označil ako dôkaz súdny spis exekučného súdu a súdnym spisom konkrétneho exekučného konania na súde prvého stupňa on nedisponuje a preto nemohol ani označiť exekučné číslo konaní prebiehajúcich na súde prvého stupňa. Dôkazné bremeno (dôkazná povinnosť) unesie žalobca aj v prípade, ak len označí dôkazy (ust. § 120 ods. 1 O.s.p. veta prvá), avšak vykonať dôkaz môže vždy len súd (ust. § 122 ods. 1 O.s.p.). Mal za to, že sa nikdy nestotožní s tvrdeniami Ústavného súdu o tom, že bez označenia spisovej značky v návrhu na začatie konania nemožno vec prejednať. Preto nevidí ani dôvod na postup súdu podľa § 43 ods. 1 O.s.p..

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal žalobca v zákonnej lehote, preskúmal rozsudok v napadnutom celom rozsahu bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok v súlade s § 156 ods. 1 O.s.p. verejne vyhlásil potom, čo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku dňa 16.4.2015 o 9.10 hod. v pojednávacej miestnosti č. 221/II.poschodie oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach dňa 8.4.2015.

Žalobca v odvolaní uvádza všetky odvolacie dôvody, okrem odvolacieho dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p., t.j. že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ O.s.p., že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností: že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; že doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. je daný vtedy, ak v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. Žalobca konkrétne namieta, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože súd pojednával v jeho neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p., vo veci rozhodoval vylúčený sudca a súd nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd vec prejedná a rozhodne v neprítomnosti účastníka konania, hoci nie sú preto splnené podmienky vyplývajúce z ust. § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že predpokladom uskutočnenia pojednávania a rozhodnutia v neprítomnosti účastníkov je riadne predvolanie účastníka na pojednávanie, ktorý sa nedostaví a ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania.

Predvolanie na pojednávanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať (§ 115 ods. 2 O.s.p.).

V prejednáwanej veci z obsahu spisu je preukázané splnenie podmienok pre pojednávanie súdu dňa 8.10.2013 v neprítomnosti účastníkov, preto ak súd vec prejednal a rozhodol na tomto pojednávaní v neprítomnosti účastníkov, neodňal tým žalobcovi (ani žalovanému) právo konať pred súdom.

Z obsahu spisu je zrejmé, že predvolanie na pojednávanie na deň 8.10.2013 bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu dňa 30.9.2013 a žalovanej taktiež dňa 30.9.2013. Bola tak zachovaná lehota na prípravu pojednávania v zmysle ustanovenia § 115 ods. 2 O.s.p.

Žalobca ako aj žalovaná sa pojednávania nezúčastnili a preto súd rozhodol v ich neprítomnosti. Žalobca podal návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásad nesprávneho súdu a sudcu a navrhol aby súd prvého stupňa nariadené pojednávanie až do konečného ústavne konformného rozhodnutia o otázke nesprávnosti a otázke zákonného sudcu zrušil a v prejednáwanej veci nepokračoval, pretože v konaní možno zatiaľ urobiť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad (§ 15 ods. 1 O.s.p. a čl. 141 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Vo svojej žiadosti o zrušenie pojednávania taktiež navrhol, aby súd konanie prerušil až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia Krajského súdu vo veci nevyhlásenia sudcu povereného prejednávaním veci.

Žalovaná podaním zo dňa 7.10.2013 (požiadala o ospravedlnenie neúčasti povereného zástupcu na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti), netrvala na odročení pojednávania a súhlasila s prejednaním a rozhodnutím veci v neprítomnosti povereného zástupcu žalovanej.

Z obsahu spisu odvolací súd mal za preukázané, že sudca po vyvolaní veci na pojednávaní konanom dňa 8.10.2013 (čl. 107-108 spisu) zistil, že sa nedostavili účastníci konania, pričom oboznámil ich ospravedlnenie. Na to vyhlásil uznesenie o konaní pojednávania v neprítomnosti účastníkov a vo veci vyhlásil rozsudok.

Odvolací súd dodáva, že na pojednávaní konanom dňa 17.9.2013 taktiež na základe vyhláseného uznesenia konal v neprítomnosti účastníkov konania a na tomto pojednávaní oboznámil výsledky prípravy pojednávania a vykonal dokazovania oboznámením obsahu listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisu a ktoré sú presne špecifikované v zápisnici o pojednávaní zo dňa 17.9.2013. Uznesením

toto pojednávanie odročil na deň 8.10.2013 o 8.00 hod. na č.dv. 28 s tým, že budú predvolaní právny zástupca žalobcu a žalovaná, čo podľa zistenia odvolacieho súdu súd prvého stupňa aj učinil.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že nebol naplnený odvolací dôvod v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., teda postupom súdu, keď vec prejednal v neprítomnosti žalobcu, nebola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko súd prvého stupňa, keďže na pojednávaní konanom dňa 8.10. 2013 konal v neprítomnosti účastníkov konania, nepovažoval jeho žiadosť o zrušenie tohto pojednávania v zmysle § 101 ods. 2 a § 119 ods. 1 za dôležitý dôvod na odročenie pojednávania a preto vec správne prejednal v neprítomnosti účastníka konania.

Aj odvolací súd sa stotožňuje s tým, že skutočnosti uvedené v žiadosti žalobcu o zrušenie pojednávania konaného dňa 8.10.2013 (čl. 96-103 spisu) nemožno považovať za dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, keďže z odôvodnenia rozsudku v časti týkajúcej sa zamietnutia návrhu žalobcu na prerušenie konania vyplýva, že konajúci sudca v označených exekučných veciach nerozhodoval a nekonal a teda v týchto konaniach nemohol ani rozhodnúť nie nestranný sudca (§ 14 ods. 1 O.s.p.).

Odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p. je daný vtedy, ak vo veci rozhodol vylúčený sudca, čo v tomto konaní vzhľadom na hore uvedené skutočnosti naplnené nebolo.

Aj pokiaľ ide o ostatné žalobcom namietané odvolacie dôvody v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/ a f/ O.s.p. odvolací súd dospel k záveru, že tieto nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až § 135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok vo veci nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd jeho rozsudok považuje za vecne správny potvrdil.

Odvolací sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvého stupňa, v zmysle ktorého neboli splnené podmienky zodpovednosti žalovanej za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá mala byť spôsobená žalobcovi tvrdeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Michalovce v označených konaniach vedených pred súdnym exekútorom a preto dôvodnosť základu nároku nie je daná, keďže z výsledkov vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že konania označené žalobcom v podanej žalobe na Okresnom súde Michalovce neprebiehali, preto aj došlo k vylúčeniu skutočností zakladajúcich nesprávny úradný postup súdu a preto správne súd prvého stupňa nemohol žalobcovi priznať nemajetkovú ujmu, keďže žalobcovi nevznikla žiadna škoda. Preto podľa odvolacieho súdu nemal ani súd prvého stupňa inú možnosť, ako takto uplatnené nároky v celom rozsahu zamietnuť.

K odvolacej námietke žalobcu uvádzanej v tom znení, že má k dispozícii prvú stranu rozhodnutia Okresného súdu Michalovce v exekučnej veci vedenej v prospech žalobcu ako oprávneného a v neprospech povinnej C. V., nar. X.XX.XXXX, číslo zmluvy o úvere XXXXXXXX, číslo poverenia XXXXXXXXXX, na ktorom je riadne uvedená spisová značka Okresného súdu Michalovce 11Er 65/2007, odvolací súd uvádza, že žalobca uvedený dôkaz k podanému odvolaniu nepriložil a preto neuniesol dôkazné bremeno v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. na preukázanie svojho tvrdenia. Preto odvolací súd musí súhlasiť s tvrdením súdu prvého stupňa, že takéto konania na okresnom súde neprebiehali. K nepreukázaniu hodnovernosti tvrdených skutočností v podanom odvolaní vid' aj uznesenie NS SR sp.zn. 8Cdo 35/2013 z 27.11.2013.

Odvolačný súd podotýka, že podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci konania majú procesnú dôkaznú povinnosť, t.j. povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena, čo sa stalo aj v tomto konaní.

Vzhľadom na správny záver súdu prvého stupňa, že k nesprávnemu úradnému postupu Okresného súdu Michalovce v žalobcom označených exekučných konaniach nemohlo dôjsť, lebo takéto konania na okresnom súde ani neprebíhali, došlo k vylúčeniu skutočností zakladajúcich nesprávny úradný postup Okresného súdu Michalovce a preto nemohla žalobcovi ani vzniknúť žiadna škoda a nemajetková ujma, s čím odvolací súd v celom rozsahu súhlasí.

Pokiaľ žalobca namietal, že nemal možnosť vyjadriť sa k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie, k tomu odvolací súd uvádza, že toto právo mu nebolo dané, ale v dôsledku naplnenia zákonných podmienok v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. s odkazom na ust. § 119 ods. 1 O.s.p.. Aj keď požiadal o zrušenie pojednávania konaného dňa 8.10.2013 uvádzaný dôvod súd prvého stupňa neposúdil ako dôležitý dôvod na odročenie pojednávania. K tomuto sa už odvolací súd v tomto odôvodnení vyjadril. Preto je nenáležitá námietka žalobcu, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

Čo sa týka namietaného postupu súdu prvého stupňa podľa ust. § 43 ods. 1 O.s.p. odvolací súd podotýka, že v tomto konaní súd prvého stupňa nepostupoval v zmysle tohto zákonného ustanovenia a vo veci vykonal dokazovanie v zmysle § 120 a násl. O.s.p.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobcu nedôvodné a preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, vrátane výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania.

K zamietnutiu návrhu žalobcu na prerušenie konania z dôvodu doručeného návrhu Ústavnému súdu o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd, odvolací súd podotýka, že nakoľko konajúci sudca v označených exekučných veciach nerozhodoval a nekonal, nemohli byť ani naplnené zákonné podmienky pre prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p. a zároveň treba súhlasiť s konštatovaním súdu prvého stupňa, že súd prvého stupňa môže otázku ústavného súladu rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach oprávnene riešiť len v rámci predbežnej otázky a to podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., pričom sa nejedná o prípad v zmysle § 109 ods.1 písm. b/ O.s.p. ktoré má na mysli len riešenie otázok v zmysle § 135 ods. 1 O.s.p., čo nie je tento prípad.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p..

Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, ale náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnila, pričom neúspešný žalobca nemá právo na ich náhradu a preto odvolací súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Okresný súd Michalovce (ďalej len súd prvého stupňa) uznesením z 19.12.2012 č.k. 12C 67/2012-17 uložil žalobcovi zaplatiť na účet tamojšieho súdu súdny poplatok za námietku zaujatosti vo výške 990,- eur (66,-eur x 15 spojených vecí) v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia podľa položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov s tým, že ak poplatok v určenej lehote žalobca nezaplatí, bude ho súd vymáhať.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalobca, pretože ho vníma ako nepodstatné, t.j. bez právneho významu. Na zdôvodnenie svojho odvolania uviedol, že :

1/ Žalobca nepodal súdu námietku zaujatosti podľa ustanovenia § 15a ods. 1 O.s.p., preto je poplatňovanie fiktívneho návrhu bezpredmetné.

Podanie žalobcu, ktorú okresný súd posúdil ako námietku zaujatosti neobsahuje obligatórne náležitosti predpísané ust. § 15a ods. 3 O.s.p., t.j. námietku zaujatosti. Teda súd po obsahovej stránke nemohol podanie žalobcu vyhodnotiť ako námietku zaujatosti.

2/ Žalobca v úvode svojej žaloby uviedol skutočnosti preukazujúce fakt, že inak vecne a miestne príslušný okresný súd nemôže vo veci konať, pretože jeho sudcovia sú z prejednávania vylúčení, keďže majú pomer k veci a k účastníkom konania a sú teda vo veci zaujatí (§ 14 O.s.p.). Okresný súd Michalovce má preto postupovať zákonným spôsobom a podľa ustanovenia § 12 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 12 ods. 3 O.s.p. požiadať príslušný krajský súd, aby prikázal vec na prejednanie inému súdu toho istého stupňa. Vo veci nejde o vhodnosť, ale nutnosť. Vec musí byť prikázaná inému súdu preto, aby konanie bolo spravodlivé a vo veci samej rozhodoval nestranný zákonný sudca.

3/ Poznamenal, že z judikatúry Ústavného súdu SR vyvodzuje, že tvrdenie účastníka konania, podľa ktorého v jeho veci nekoná zákonný sudca, treba považovať za námietku zaujatosti, a to z objektívneho pohľadu (II. ÚS 331/09).

4/ Ak by aj súd mal za to, že vo veci je nutné uhradiť poplatok za vznesenie námietky zaujatosti, žalobcovi nie je možné uložiť povinnosť platiť súdne poplatky. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. k/ zákona o súdnych poplatkoch je súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatkov oslobodené. Rovnako sa to týka poplatkov za podané návrhy vo veci samej, znalecké dokazovanie, či návrhy na vylúčenie sudcov. V zmysle citovaného ustanovenia žalobca v konaní súdne poplatky neplatí.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal žalobca v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, voči ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 10.10.2012 č.k. 12C 67/2012 - 7 spojil na spoločné konanie veci vedené na Okresnom súde Michalovce pod sp.zn.: 12C 67/2012, 12C 71/2012, 12C 72/2012, 12C 12/2012, 12C/110/2012, 12C/108/2012, 12C/101/2012, 12C/102/2012, 12C/103/2012, 12C/95/2012, 12C/87/2012, 12C/84/2012, 12C/80/2012, 12C/114/2012 a 12C/86/2012 s tým, že spoločné konanie bude vedené pod sp.zn.12C 67/2012.

Následne bol spis predložený Krajskému súdu v Košiciach na rozhodnutie o námietke zaujatosti vznesenej žalobcom, o ktorej Krajský súd v Košiciach rozhodol uznesením 9NcC25/2012-13 zo dňa 22.10.2012 tak, že sudca Okresného súdu Michalovce JUDr. Martin Lopúch PhD nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci sp.zn. 12C/67/2012 vedenej na Okresnom súde Michalovce. Uviedol, že zákonný sudca JUDr. Martin Lopúch PhD. sa nepodieľal na rozhodovaní v exekučných veciach, v ktorých je žalobcom vytykaný nesprávny úradný postup, a ktoré žalobca v žalobe označil a tak u zákonného sudcu nebol zistený žiaden pomer k veci, ktorý by vyvolal pochybnosti o jeho nezaujatosti.

K jednotlivým odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné:

Podľa § 2 ods. 1 písm. a/ zák. č. 71/1992 Zb. poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. k/ zák. č. 71/1992 Zb. v znení platnom do 30. septembra 2012, od poplatku je oslobodené súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Zákonom č. 286/2012 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 145/1995 Z.z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov, a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, bolo s účinnosťou od 1. októbra 2012, vypustené ustanovenie § 4 ods. 1 písm. k/ zák. č. 71/1992 Zb. Podľa prechodných ustanovení k úpravám účinným od 1. októbra 2012, uvedených v ustanovení § 18ca zákona, z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012.

Odvolačný súd konštatuje, že z obsahu podaných žalôb je možné jednoznačne vyvodiť aj námietku zaujatosti vznesenú proti sudcom Okresného súdu Michalovce, preto je správny aj následný postup súdu prvého stupňa pri vyrubení súdneho poplatku za námietku zaujatosti.

Pokiaľ žalobca tvrdí, že v danom prípade súd konal napriek tomu, že nebola podaná námietka zaujatosti podľa § 15a ods. 1 O.s.p., odvolací súd poukazuje na názor Najvyššieho súdu SR vyslovený v uznesení z 11. marca 2013, č. k. 3Cdo/102/2013, že v prípade osobitného finančno-právneho (poplatkového) vzťahu medzi poplatníkom a štátom nie je úlohou súdu prerokovať určitú vec žalobcu a žalovaného, ale posúdiť, či nastala skutočnosť, s ktorou je zo zákona (ex lege) spojený vznik povinnosti poplatníka zaplatiť súdny poplatok. S týmto názorom sa odvolací súd stotožňuje, a preto za správne považuje aj posúdenie danej otázky súdom prvého stupňa, ktorý žalobcovi súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti vyrubil.

K argumentu žalobcu, že v konaní rozhodoval vylúčený sudca, odvolací súd poukazuje na závery Najvyššieho súdu SR vyslovené vo viacerých rozhodnutiach, napríklad v uznesení z 31. mája 2010, sp.zn. 3Nc/14/2010, že dôvod na vylúčenie sudcu (§ 14 ods. 1 O.s.p.) nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo; nadväzujúc na tento názor Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v uznesení z 11. marca 2013, č. k. 3Cdo/102/2013 konštatoval, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne (podľa tvrdenia žalobcu) svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovanej za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. S týmto názorom sa odvolací súd stotožňuje, preto odvoláciu námietku žalobcu považuje za nedôvodnú, pričom podotýka, že v uvádzaných exekučných konaniach ani Okresný súd Michalovce nerozhodoval a teda ani zákonný sudca tohto súdu JUDr. Martin Lopuch PhD..

Pokiaľ ide o odvoláciu námietku žalobcu pod bodom 4) odvolania, odvolací súd poukazuje na názor Ústavného súdu Slovenskej republiky vyjadrený v uznesení z 30. marca 2011, sp. zn. II. ÚS 124/2011, podľa ktorého vecné oslobodenie občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb., sa nevzťahuje aj na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka. Od povinnosti zaplatiť tento poplatok možno oslobodiť účastníka iba postupom podľa § 138 O.s.p. Vecné oslobodenie účastníka občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 zákona č. 71/1992 Zb. sa vzťahuje iba na súdny poplatok za návrh (§ 4 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.), za odvolanie, dovolanie, návrh na obnovu konania, výkon rozhodnutia a exekúciu (§ 4 ods. 3 zákona č. 71/1992), pričom týmto názorom sa odvolací súd cíti byť viazaný, a aj preto považuje rozhodnutie súdu prvého za správne a zákonné.

Aj keď žalobca osobitne nenamietal výšku poplatku, pre úplnosť dôvodov odvolací súd poukazuje na to, že uznesením súdu prvého stupňa z 10.10. 2012 č.k. 12C/67/2012-7 bolo spojených na spoločné konanie 15 vecí tak, ako je uvedené v napadnutom rozhodnutí. Námietka zaujatosti bola vznesená v žalobnom návrhu v každej veci osobitne. Súd prvého stupňa preto správne vyrubil súdny poplatok za každú podanú námietku zaujatosti, spolu vo výške 990,-eur (15 x 66,-eur).

Odvolačný súd preto napadnuté uznesenie č.k. 12C 67/2012 - 17 zo dňa 19.12.2012 v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Okresný súd Michalovce (ďalej len súd prvého stupňa) uznesením z 23.1.2014 č.k. 12C 67/2012 - 132 uložil žalobcovi zaplatiť na účet tamojšieho súdu súdny poplatok za odvolanie vo výške 300,-eur (15x 20 spojených vecí) v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia a to podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov s tým, že ak poplatok v určenej lehote žalobca nezaplatí, bude ho súd vymáhať.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalobca. V dôvodoch odvolania uviedol, že napadnuté uznesenie neobsahuje podstatnú náležitosť a tým je odôvodnenie v zmysle § 169 ods. 1 O.s.p. a nedostatok odôvodnenia je dôvodom na zrušenie uznesenia tohto uznesenia. Bol mu vyrúbený súdny poplatok v zmysle položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, ktorý sa ale vyrubuje za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci, alebo nesprávnym úradným postupom a ako to vyplýva z tejto definície spoplatnenie úkonu, spoplatneniu podlieha, len podanie žaloby na náhradu škody. Podotkol, že v prílohe zákona č. 71/1992 Zb. (Sadzobník súdnych poplatkoch) nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie odvolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom a preto mu bola uložená poplatková povinnosť v rozpore so zákonom. Akcentoval na to, že podľa ust. § 18ca zákona o súdnych poplatkoch z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 20.9.2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30.9.2012, i keď sa stanú splatnými po 30.9.2012. V danom prípade bola žaloba žalobcom podaná pred 1.10.2012 a teda konanie začalo pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z.z. (ktorým sa mení a dopĺňa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 145/1995 Z.z.) o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony a preto je nutné v súvislosti s podaným odvolaním aplikovať právny stav platný do 30.9.2012. Do 30.9.2012 bolo konanie podľa ust. § 4 ods. 1 písm. k/ zákona o súdnych poplatkoch konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku vecne oslobodené. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhoval odvolaciemu súdu zrušiť napadnuté uznesenie. Ako prílohu pripojil rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.3.2007 sp.zn. 4Cdo 39/2007, uznesenie Okresného súdu v Komárne, Rimavskej Sobote a Krajského súdu v Žiline.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal žalobca v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, voči ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 10.10.2012 č.k. 12C 67/2012 - 7 spojil na spoločné konanie veci vedené na Okresnom súde Michalovce pod spisovými značkami 12C 67/2012, 12C 71/2012, 12C 72/2012, 12C 12/2012, 12C/110/2012, 12C/108/2012, 12C/101/2012, 12C/102/2012, 12C/103/2012, 12C/95/2012, 12C/87/2012, 12C/84/2012, 12C/80/2012, 12C/114/2012 a 12C/86/2012 s tým, že spoločné konanie bude vedené pod sp.zn.12C 67/2012.

K odvolacej námietke žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné:

Podľa § 2 ods. 1 písm. a/ zák. č. 71/1992 Zb. poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu. Podľa 2 ods. 4 veta prvá zák.č. 71/1992 Zb. v odvolacom konaní je poplatníkom ten , kto podal odvolanie ,pri dovolaní ten , kto podal dovolanie.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. k/ zák. č. 71/1992 Zb. v znení platnom do 30. septembra 2012, od poplatku je oslobodené súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Zákonom č. 286/2012 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 145/1995 Z.z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov, a ktorým

sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, bolo s účinnosťou od 1. októbra 2012, vypustené ustanovenie § 4 ods. 1 písm. k/ zák. č. 71/1992 Zb. Podľa prechodných ustanovení k úpravám účinným od 1. októbra 2012, uvedených v ustanovení § 18ca zákona, z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012.

Pokiaľ ide o odvoláciu námietku žalobcu, odvolací súd poukazuje na názor Ústavného súdu Slovenskej republiky vyjadrený v uznesení z 30. marca 2011, sp. zn. II. ÚS 124/2011, podľa ktorého vecné oslobodenie občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb., sa nevzťahuje aj na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka. Od povinnosti zaplatiť tento poplatok možno oslobodiť účastníka iba postupom podľa § 138 O.s.p. Vecné oslobodenie účastníka občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 zákona č. 71/1992 Zb. sa vzťahuje iba na súdny poplatok za návrh (§ 4 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.), za odvolanie, dovolanie, návrh na obnovu konania, výkon rozhodnutia a exekúciu (§ 4 ods. 3 zákona č. 71/1992).

Odvolací súd uvádza, že zo znenia prechodných ustanovení k úpravám účinným od 1.októbra 2012, uvedených v ust. § 18ca tohto zákona je zrejmé, že z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30.9.2012 (toto konanie bolo začaté podaním žaloby na Okresný súd Michalovce dňa 27.9.2012), sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30.9.2012.

Odvolací súd má tak za to, že súdny poplatok vzhľadom aj na neskoršie zákonné úpravy Zákona o súdnych poplatkoch č. 71/1992 Zb., treba čo sa týka určenia súdneho poplatku za podané odvolanie žalobcom v tomto konaní poplatkovú povinnosť žalobcu posudzovať v zmysle ust. § 4 ods. 1 písm. k/ zákona č. 71/1992 Zb. v znení platnom do 30.9.2012, v zmysle ktorého od poplatku je oslobodené súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, pričom ide o vecné oslobodenie účastníka súdneho konania od súdneho poplatku a vzťahuje sa na súdny poplatok za návrh, za odvolanie, dovolanie, návrh na obnovu konania, výkon rozhodnutia a exekúciu (§ 4 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb.) , s odkazom aj na názor Ústavného súdu SR vyjadrený v uznesení z 30.3.2011 sp.zn. II .ÚS 124/2011, ktorým sa odvolací súd cíti byť viazaný. Preto považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za nesprávne a nezákonné.

Odvolací súd preto napadnuté uznesenie Okresného súdu Michalovce č.k. 12C/67/2012-132 zo dňa 23.1.2014 zrušuje v zmysle § 221 ods. 1 písm. i/ O.s.p., keďže nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané neexistovali.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 8 zák.č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších predpisov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.